

ตอนที่ ๑๔ บ้ายเรเนียมและทองคำ (ต่อ)

บรรดาเพื่อนภิกษุสามเณรทั้งหลายและญาติโยมพุทธบริษัทผู้รับฟัง สำหรับวันนี้ที่บันทึกก็ยังเป็นวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๗ และก็อาการป่วยไข้ไม่สบาย อย่างคาดเซทหน้าทีแล้วจะเห็นว่า เวลาใกล้ ๆ จะจบเสียงกระแหม่มแอมไอซากเสลด น้ำลาย ทั้งนี้อาการเสมหะในคอมากเหลือเกิน และผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าชีวิตของผมมันจะอยู่ได้สักกี่วัน ถ้าฉันมีอะไรบางอย่างพอที่จะคุยสู่กันฟังในชีวิตของผมนับตั้งแต่นี้ไป ผมจะพูดไว้เรื่อย ๆ จนกว่าจะจบเกม พูดตอนปลายทบทวนไปหาตอนต้นบ้าง ต้นบ้าง ปลายบ้างสุดแล้วแต่โอกาสกาลจังหวะที่จะพูดมันจะเหมาะสม

ก็เล่าสู่กันฟังว่าเป็นเรื่องของหลวงตาแก่คนหนึ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว แม้แต่เป็นพระก็ยังไม่มีความหมายสำหรับพระด้วยกันมากมาย เพราะพระด้วยกัน เอาเฉพาะส่วนน้อยนะ ส่วนน้อยแต่ก็หลายเสียง เขากล่าวหาว่าผมอวดอุตริมนุสธรรม การอวดอุตริมนุสธรรม ธรรมอันยิ่งที่บุคคลอื่นไม่มี อันนี้ผมไม่มี ผมมีธรรมะที่ชาวบ้านเขามีกันแล้ว

โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาความรู้ที่ผมนำมาแนะนำท่านนำมาสอนกันในเวลานี้ คนอื่นเขาก็ได้มาเยอะ เขาได้มาก่อนผมเยอะ เขามีกัน และเวลานี้บรรดาญาติโยมพุทธบริษัทมีความฉลาดมาก มีปัญญาสามารถปฏิบัติได้คล่องแคล่ว หากว่าท่านทั้งหลายไม่รู้ผมก็ไม่พูด นี่ท่านรู้ตามแบบฉบับขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือพระพุทธเจ้า

ตอนที่ พระโมคคัลลาน์ เจอะอหิเปรต หรือเปรตต่าง ๆ เมื่อพระโมคคัลลาน์มาถามท่าน มี พระลักษณะถามพระโมคคัลลาน์ พระโมคคัลลาน์บอกว่าไปถามต่อหน้าพระพุทธเจ้าเถอะ เวลาที่พระพุทธเจ้าเทศน์จบ พระลักษณะก็ถามพระโมคคัลลาน์ พระโมคคัลลาน์ก็ถามพระพุทธเจ้าต่อ พระพุทธเจ้าทรงยืนยันว่า

"เปรตตนนี้ตถาคตเคยเห็นแล้วตั้งแต่วันบรรลุอภิเชกสัมมาสัมโพธิญาณ และเวลานั้นคนอื่นยังไม่รู้ ตถาคตก็ไม่กล้าพูด แต่เวลานี้โมคคัลลาน์เป็นพยานรู้แล้วเห็นแล้วเป็นพยาน ตถาคตก็กล้าพูด"

นี่ก็เหมือนกัน ความจริงความรู้ที่ผมได้มาตั้งแต่อายุ ๗ ปี ยังไม่บวชเณร ยังไม่บวชพระ คนเขาลือกันว่าเป็นโนนเป็นเณรมานานนะไม่จริง อย่างนี้ไม่จริง ผมได้มา

ตั้งแต่ตอนโน้น ก็มาเล่าสู่กันฟังตอนนี่ แต่ว่าพระพุทธเจ้าทรงยืนยันอีกเรื่องหนึ่งที่บรรดา
พระทั้งหลายในสมัยนั้นพากันโจษหาว่าพระโมคคัลลาน์อวดอุตริมนุสสรวม พันสภาพ
จากความเป็นพระ พระพุทธเจ้าก็ทรงยืนยัน โมคคัลลาน์ถูกตถาคตรู้จริงไม่เป็นอาบัติ
ตามนั้น

ฉะนั้นถึงแม้ว่าผมจะมีความรู้ที่เปิด ไม่เหมือนพระโมคคัลลาน์ ก็เอ
มาเล่าสู่กันฟังตามประสาเปิด ๆ ในเมื่อพูดความจริง ถ้าจะหาว่าหมดสภาพความเป็น
พระก็เป็นเรื่องของท่าน

ฉะนั้นท่านพวกนั้นกับผมเป็นพระกันคนละพวก ผมเป็นพระที่มีความรู้
บ้าง ผมก็มาแนะนำกับพวกคุณ ท่านถือว่าความรู้นี้มีจริงในพระพุทธศาสนาเป็นของไม่
จริงก็เป็นเรื่องของท่าน ที่ท่านคัดค้านคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้า
ผมหรือท่านจะเป็น เถรไบลานเปล่า ก็เป็นเรื่องพิสูจน์กันเอง

ท่านผู้ใดอยากจะพิสูจน์ก็ได้ การพิสูจน์ไม่ใช่มานั่งถามกัน ใช้กำลังใจ
ของ เจโตปริยญาณ เป็นเรื่องไม่ยาก ท่านเทศน์สอนคนอื่นได้ทำไมท่านทำไม่ได้หรือ
อันนี้ไม่ได้ต่อว่าท่านนะ คุยให้พวกท่านทั้งหลายฟัง

ท่านทั้งหลายที่ปฏิบัติแบบนี้ก็ระมัดระวังแบบผม และท่านจะถาม
ว่า "ในเมื่อถูกโจมตีแบบนี้ผมจะมีความรู้สึกอย่างไร?" ใ้เรื่องถูกโจมตีแบบนี้ผมถือว่าเป็น
เรื่องธรรมดาไม่สะเทือนใจผม ผมก็มีความรู้สึกตามคำโบราณว่า คนตาบอดกับคน
ตาดีแต่ไม่สว่างนัก ตาพร่า ๆ พราง ๆ ยังรู้จักคนเป็นคน รู้จักสัตว์เป็นสัตว์ รู้จักผู้หญิง
ผู้ชาย รู้จักคนขาวคนดำ รู้จักคนสูงคนต่ำก็มี ความรู้สึกเข้าใจต่างกับคนตาบอด

เล่าไว้ว่าคนตาบอดคลำข้าง คนตาบอด ๔ คนเธอไม่รู้จักรูปร่าง
เป็นอย่างไร ในเมื่อคนหนึ่งเข้าไปจับขาข้างเธอก็ร้องตะโกนบอก

"ข้างรูปร่างเหมือนเสาไวย"

อีกคนหนึ่งไปจับขาข้าง "ข้างเหมือนไม้แหลมหวา"

อีกคนหนึ่งไปจับวงข้าง "เฮ้ย ไม่ใช่ข้าง เหมือนปลิง"

อีกคนหนึ่งไปจับหางข้างลูบไปแล้วร้อง "เฮ้ย ไม่ใช่ ๆ ข้างเหมือนไม้
กวาด"

ก็รวมความคนตาบอดทั้ง ๔ คน ไม่รู้จักข้างทั้งตัว แต่ว่าคนแม้แต่ตาไม่ดี
ตาฝ้าตาฟางยังพอเห็น ยังรู้จักรูปร่างของข้างเป็นอย่างไร ความเข้าใจมันก็ไม่เหมือนกัน

ฉะนั้นคนที่บวชเข้ามาในพระพุทธศาสนาถือแต่ตำราอย่างเดียว พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า "เถรโบลานเปล่า" นั่นก็หมายความว่าได้แต่โบลาน คือ ตัวหนังสือ ไม่เข้าใจตามความเป็นจริง ไม่หมดความสงสัย ซึ่งตรงกันข้ามกับคนที่ ปฏิบัติพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ย่อมมีความเข้าใจใน คำสอนตามความเป็นจริงบ้าง ถึงแม้ไม่มากอย่างเปิด ๆ ก็ยังพอรู้บ้าง

เหมือนกับคนหรือว่าจะเปรียบเทียบเหมือนกับแม่ครัว หรือท่านสุภาพสตรี ที่เป็นแม่บ้าน คนหนึ่งอ่านตำราทำกับข้าวทำขนมคล่องตัว หมายความว่าแกงอะไรต้ม อะไร ขนมแบบไหนทำอย่างไร อธิบายคล่องแคล่วตามตำรา แต่ก็ไม่เคยทำกับข้าวเลย อีกคนหนึ่งไม่ได้เรียนตำรามาก เรียนบ้างเล็กน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งรับฟังคำสอนมาจากบิดามารดาให้หุงหาอาหารด้วยมือมาตั้งแต่เด็ก คนสองคนนี้มีผลต่างกัน **คนมีแต่ ตำราไม่เคยได้กินอะไรเลย** ใ้คนเริ่มทำมาตั้งแต่เด็ก ตั้งแต่เริ่มต้มโคล้ง ต้มยำ ต้มส้ม เป็นอาหารเล็ก ๆ น้อย ๆ เบื้องต้น มาจนถึงที่สุดเขาได้กินทุกอย่าง เขา ได้ทำทุกอย่าง และก็มีความรู้ตามความเป็นจริง

ข้อนี้ฉันใด ความหนักใจของผมไม่มีในฐานะที่ท่านทั้งหลายโจมตีผม ความจริงผมไม่ถือว่าท่านโจมตีผม ที่ผมไม่หนักใจผมถือว่าท่านโจมตีพระพุทธเจ้า เพราะว่าความรู้ที่พระพุทธเจ้าสอนมา ในเมื่อพระพุทธเจ้าสอนมาท่านเห็นว่าไม่ดีท่านก็ โจมตีพระพุทธเจ้าเอง ท่านก็นินทาว่าร้ายพระพุทธเจ้าเอง

ถ้าจะถามว่า หากว่าท่านผู้นั้นไม่คบล่ะ

ความจริงคบหรือไม่คบไม่ได้มีความหมาย ทั้งนี้เพราะอะไร ก็เพราะว่า ผมบวชมานี้ผมเลี้ยงตัวเองนะ ญาติโยมพุทธบริษัทท่านสงเคราะห์ผมมา พระพวกนั้น แม้แต่หน้าก็ยังไม่เคยเห็นกัน วาจาก็ไม่เคยกล่าว แม้แต่ข้าวบุด ๆ สักเม็ดเดียวก็ไม่เคย ส่งให้ ผมจะหนักใจอะไรกับคนที่ไม่มีสาระสำหรับผม

รวมความผมมีความรู้สึกที่ท่านพวกนั้นเหมือนเศษขยะอันหนึ่งที่ เขาทิ้งไว้ไกลจากตาผม ผมมองไม่เห็น เสียงของท่านจึงไม่มีความหมาย

ถ้าถามว่าถ้าบังเอิญท่านจะรวมตัวกันกล่าวร้ายกับผม ทำให้ผมหมดสภาพความเป็นพระ

ยังงี้ ๆ ผมก็ไม่หมดสภาพความเป็นพระ ในเมื่อท่านไม่ต้องการ
คบ ผมก็แยกนิกายซะมันก็หมดเรื่อง ผมพร้อมเสมอ พร้อมมาหลายสิบปีแล้ว
อยากจะแยกนิกาย แต่ว่าท่านที่ดียังมีอยู่มาก ผมไม่หนักใจเรื่องนี้

ก็มาคุยกันเรื่อง "บ้ำทอง" ต่อไป

ใ้การบ้ำทองของผมนี้มันก็กว้างขวางมาก แต่ก็ได้มีบรรดาท่านพวกนี้
แหละหาว่าอวดอุตริมนุสธรรม แต่ก็ไม่รู้ว่าเป็นใคร ถ้ารู้ตัวผมจะไปคุยที่วัด ว่าง ๆ
จดหมายมาก็ได้ครับว่าท่านอยู่กับที่ไหน ท่านมีความเห็นอย่างไร ท่านบวชในศาสนา
ไหน ปฏิบัติแบบไหนตามศาสดาของท่าน เราอยากจะพบกันจริง ๆ

เข้ามาคุยต่อไปดีกว่า พูดมากจะหนัก เพราะคนที่ไม่คบกันนี้พูดได้หนัก
ยังงี้ ๆ ผมก็ไม่คบพวกนั้นแน่ ทั้งนี้เพราะอะไร ผมไม่เห็นประโยชน์สำหรับคนพวกนี้เลย
มีแต่ทำลายความดีของพระพุทธศาสนา พูดปาว ๆ นะพูดได้ แต่ความดีเบื้องหลังญาติ
โยมพุทธบริษัทรู้แล้ว "ใช้อนาคตตั้งสัจฉญาณ ดูก็ได้ว่าท่านพวกนั้นจะตายแล้วจะไป
ทางไหน เรียบร้อย ในปัจจุบัน ในอดีตทำความชั่วอะไรไว้ ภาพจะปรากฏชัด ไม่
ต้องรู้จักหน้ารู้แต่เหตุว่าท่านผู้นี้ใจมืดมดำด้านนี้ รู้แค่นี้อยากจะทราบเลย พวกนี้
คนนี้ คณะนี้ ใครมีรูปร่างหน้าตาเป็นยังงี้ อยู่ที่ไหน และก็มี ความดีความชั่ว
เบื้องหลังมีอะไรบ้าง กรรมทั้งหลายที่จะทำให้สนองท่านเวลาที่ท่านตายแล้วท่าน
จะไปอยู่ที่ไหน เรื่องไม่ยาก

แต่ความจริงเวลานี้ฆราวาสเขารู้กันเยอะ นี่ผมเอาความรู้อันนี้มา
แจกฆราวาส ก็เป็นความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ ในพระพุทธศาสนา จะทำให้บรรดา
พุทธบริษัททั้งหลายโดยถ้วนหน้ามีความเข้าใจในพระศาสนา เลื่อนนาที่ดีหว่าน
พืชจะได้มีผลมาก ๆ

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนมโนเมธิกัก็เหมือนกัน หาว่าผมทำเลย
เถิดไป อวดอุตริมนุสธรรม แต่ผมจะไปแปลกอะไรในเมื่อญาติโยมพุทธบริษัทท่านทำกัน
ได้ บรรดาพระสงฆ์ทั้งหลายทำกันได้เป็นของไม่แปลก

เป็นอันว่าพึงเข้าใจว่านักบวชที่พึงแสดงเขาแต่งตัวคล้ายคลึงกัน
บางที่ทำหน้าที่เหมือนพระอรหันต์ แต่ภายในความจริงเลวยิ่งกว่าเปรตก็มี

ที่นี้ก็มาคุยกันถึงเรื่อง "ทองคำ"

ทองคำแหล่งที่วานี้แสดงปาฏิหาริย์บ่อย ๆ ความจริงไม่ใช่ทองคำแสดง
เป็นเทวดาที่รักษาแสดง เรื่องเป็นอย่างนี้

ในเมื่อถึงกาลเวลาที่ไปพบทองคำที่นั่นเข้า ผมก็ถามท่านทำวมหาราชองค์ที่ตอบก็คือ ท่านท้าวเวสสุวรรณ ถามว่า

"ทองทั้งหลายเหล่านี้จะมีประโยชน์กับประชาชนชาวไทยเมื่อไรเวลานี้ประเทศชาติอยู่ในความยากจนเข็ญใจ คนแร้นแค้น ประชาชนน่าจะพึงได้"

ท่านก็ตอบว่า "ถ้าให้ประชาชนคนไทยเวลานี้ คนไทยเกือบจะไม่เหลือเลย จะตายกันเกือบหมดทั้งชาติ ส่วนที่มีชีวิตอยู่ก็จะตกเป็นทาสของชาติอื่น"

ก็เลยถามท่านว่า "ทองนี้มีความศักดิ์สิทธิ์แค่ไหน?"

ท่านบอกว่า "ทองก็แค่วัตถุจะมีความศักดิ์สิทธิ์แค่ไหน ไม่สำคัญ สำคัญว่าคนไทยจะยังมีความโลภเห็นทองเข้าก็จะฆ่ากันหนัก เหมือนแรดที่บุกที่เขาศุขย์ แรดที่บุกที่เขาศุขย์นั้นจะฆ่ากันตายกันเป็นร้อย แต่ว่าถ้าทองคำนี้มันจะตายกันเกือบทั้งชาติ มิงแย่งกู กูแย่งมิง ฆ่ากันไป ฆ่ากันมา ถ้ากำลังชาวไทยอ่อนลงเพราะขาดความสามัคคี มีความโลภ ก็จะทำให้ต่างประเทศบุกเข้ามา ไม่มีใครต่อต้านได้ ผลที่สุดของทั้งหมดจะเป็นของชาวต่างประเทศ น่าดู และคนไทยที่เหลือก็ต้องเป็นทาสเขา ไร้ทองก็ไม่ได้ กินก็จะมีกิน เขาจะใช้อย่างทาส เขาจะข่มขู่อย่างทาส"

ท่านบอกว่า "ถ้าคนไทยดึกกว่านี้เมื่อไรทองนี้ใช้ได้เมื่อนั้น"

ถามว่า "ปริมาณทองมีสักกี่ตัน?"

ท่านบอกว่า "ถ้าหมื่นตันนี้มันยังไม่หมดถึงครึ่ง"

โอ้โฮ แล้วก็ทองคำธรรมชาติไม่มีค่าว่าหมด มันจะก่อตัวเกิดอยู่เสมอ

ถามว่า "เหตุที่ทองก่อตัวเพราะอาศัยอะไรเป็นเหตุ?"

ท่านก็บอกให้ฟัง แต่ผมจะยังไม่บอกเวลานี้ ใครถามต่อไปก็ไม่บอก เพราะวิชานี้ นักธรณีวิทยาเขาทราบกันอยู่แล้ว นักธรณีวิทยามีความรู้ด้านดินมันน่าจะทราบว่าทองเกิดจากอะไร เขาจะรู้ ผมก็ชี้แจงเอาตำราเปิด ๆ ไปพูดให้เขาฟัง

หลังจากนั้นแล้วผมก็ถามถึงทองทั่วประเทศ ท่านก็พาดูหมด ทั้งทองคำธรรมชาติและทองที่ปรุงแต่งแล้ว หลอมแล้ว เป็นสร้อยก็มี เป็นแท่งก็มี เป็นเพชรนิลจินดาเยอะแยะ รวยจัด ผมนึก ๆ ยิ้มในใจว่า แค่ทองอย่างเดียว ประเทศไทยก็เป็นมหาเศรษฐีของโลกแล้ว ไม่ต้องแร่อื่น ยังน้ำมันอีก ยังแก๊สอีก ยังแร่ต่าง ๆ อีก

โอ...มหาศาล ผมยิ้มบ้าอยู่คนเดียว ใต้เรื่องทองนี้ยังไม่มีใครเชื่อว่าบ้า ผมเลยต้องว่าบ้าคนเดียว ชื่นใจว่าสักวันหนึ่งข้างหน้าคนไทยจะดี

ที่นี้มา ผลของการฝึกมโนมยิทธิ ผมอยากจะพูด พูดเสียตอนนี้เลยว่ามีผลดีอย่างไร

มโนมยิทธินี้เป็นความดีทางพระพุทธศาสนา คนที่ได้จะต้องทรงศีลบริสุทธิ์ มีความรู้สึกในชีวิตนี้มันจะต้องตาย ตายแล้ว ถ้าเราทำดีไว้เราก็จะไปสู่ที่ดี ทำชั่วไว้เราก็ไปสู่ที่ชั่วที่มีทุกข์ เรียกว่าถ้าอยู่ก็อยู่เป็นคนดี ตายเป็นผีก็เป็นผีดี เมื่อมีความรู้สึกว่าจะต้องตาย คำว่าตายคือไม่ยอมไปอบายภูมิ ก็ยึดพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์เป็นที่พึ่ง มีความเคารพแน่นอน นี้หลักสูตร

หลังจากนั้นก็ศีลบริสุทธิ์ อารมณ์จริง ๆ ต้อง

๑. ไม่ทำลายศีลด้วยตนเอง
๒. ไม่ยุยงบุคคลอื่นให้ทำลายศีล
๓. ไม่ยินดีเมื่อบุคคลอื่นทำลายศีลแล้ว

และเวลาต้องการให้จิตสะอาดเบื้องต้น ก็ต้องระงับนิวรณ์ ๕ ประการให้ทันทีทันใด ยามปกติจะไม่ยอมให้นิวรณ์ ๕ ประการ เป็นเจ้านายบังคับใช้จิตของเรา จิตของเราต้องมีกำลังเหนือนิวรณ์ ๕ ประการไว้เสมอ

นิวรณ์ ๕ ประการคือ

๑. ไม่เมาในรูป เสียง กลิ่น รส และสัมผัสเกินพอดี
๒. ไม่คิดประทุษร้ายบุคคลอื่น
๓. ไม่่วงเวลาทำความดี
๔. จิตไม่พุ่งชนพุ่มพุ่มพุ่มเกินไป ให้กำลังใจคิดอยู่ในขอบเขต

ของความดี

๕. ไม่สงสัยผลการปฏิบัติในความดี

หลังจากนั้นต้องทรงอารมณ์ตามนี้อีก ท่านทั้งหลายที่ฟังจำไว้ นะครับ หากว่าท่านทรงอย่างนี้ไม่ได้ สมาธิความรู้ต่าง ๆ ที่ได้มันจะสลายตัว ถ้าทรงไว้ได้ผมขอยืนยันว่า ต้องการใช้เมื่อไรก็มีเมื่อนั้น อารมณ์ต่าง ๆ ที่ได้ไว้ทั้งหมดจะทรงตัวตลอดเวลา ไม่ถอยหลัง มีแต่ก้าวหน้าขึ้นไป

หลังจากนั้นกำลังใจของท่านผู้นั้นต้องทรง พรหมวิหาร ๔ เป็นปกติคือ

๑. จิตคิดไว้เสมอว่าเราจะเป็นมิตรที่ดีของคนและสัตว์ทั้งหลาย ไม่คิดประทุษร้ายใคร มีแต่ความรัก เห็นคนก็รักคน เห็นสัตว์ก็รักสัตว์ เห็นวัตถุก็รักวัตถุ ไม่คิดทำลายทรัพย์สินสมบัติของใครทั้งหมด

๒. กรุณา มีความสงสารตั้งใจไว้เสมอว่าจะสงเคราะห์มนุษย์และสัตว์เพื่อนร่วมโลกให้มีความสุขตามกำลัง ถ้าโอกาสมีและทรัพย์สินมี ปัญญา มี ถ้าเขาขาดวัตถุเรามีวัตถุ เราจะให้วัตถุ ถ้าไม่มีวัตถุเราจะให้แรงกายช่วย ถ้าร่างกายเขาไม่ต้องการ เราจะให้แรงปัญญาช่วย เป็นปัจจัยสร้างความสุขร่วมกัน

๓. มุทิตา เราจะไม่อิจฉาริษยาใคร เห็นคนอื่นได้ดีพลอยยินดีด้วย

๔. อุเบกขา เห็นคนอื่นพลีสิ่งพล้ำเราจะไม่ซ้ำเติมให้มีทุกข์มากไปกว่านั้น เราจะวางเฉย จิตพร้อมจะช่วยเหลือไว้เสมอ

นี่นักเจริญมโนเมยิทธิทุกคนต้องทรงอารมณ์อย่างนี้ไว้เป็นปกติ คำว่าปกติมันทุกลมหายใจเข้าออกให้ทรงตัว อย่างนี้ผลของสมาธิที่ได้จะไม่มีการเสื่อม

แต่ว่าผมก็ไม่ยืนยันว่าทุกคนที่เขาฝึกไปได้ เขาจะรักษาไว้ได้ทุกคน บางคนทีปปล่อยสลายตัวก็มี บางคนก็ไม่มาเอาจริงเอาจัง มาแค่วันเดียวบ๊อบบี้ ๗ แล้วก็ไปคล้าย ๆ จะมาลอง ท่านพวกนี้ผมถือว่ายังไม่จริงจังกับพระพุทธศาสนา ไม่ใช่ไปเกณฑ์บังคับ ไม่ใช่อยากให้เขามาปฏิบัติ แต่ว่าผลของผู้ปฏิบัติมีอยู่แล้ว ถ้าเขาทำไปอย่างนั้นไม่ซ้ำก็สลายตัว เมื่อสลายตัวไปแล้วกำลังจิตจะกลุ้มจะมีความวุ่นวาย จะตั้งไม่กลับความสามารถความรู้ที่มีอยู่ตั้งไม่กลับเพราะมีอาการกลุ้มและก็หลายคนกลับเป็นปฏิบัติกับพระพุทธศาสนา อันนี้ก็มี

สำหรับคนดีมีอยู่ ผมคิดว่าคนในโลกนี้ผมเกิดมาหนึ่งชีวิต ทำให้คนเข้าใจพระพุทธศาสนาเพียงคนเดียวผมพอใจ ก็เรียกว่าถ้าเขาผู้นั้นมีความรู้สึกชีวิตนี้มันต้องตายไม่ประมาทในชีวิต และก็เขาผู้นั้นตั้งใจมีความเคารพในพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์จริง ทรงศีล ๕ บริสุทธจริง สามารถระงับนิวรณ์ ๕ ได้โดยฉับพลัน ทรงพรหมวิหาร ๔ จิตตั้งไว้ในด้านของความดี โดยเฉพาะว่าเราต้องการพระนิพพาน แค่นี้เพียงคนเดียว ผมคิดว่าชีวิตนี้ผมได้กำไร ได้กำไรชีวิตที่คนดีมีอยู่

แต่ความจริงไม่ใช่อย่างนั้น คนที่รับการฝึกไว้ รักษาตัวไว้ได้จริง ๆ มีนับเกินแสน แสนนะเกินแน่ แต่ทว่า จะเกินไปเท่าไรผมไม่ทราบและพวกนี้ที่ทำ ๆ ได้แล้วมี

ความรักใคร่ มีความสามัคคีเป็นกรณีพิเศษ ดีกว่าไปเทศน์สอนปาว ๆ เพราะว่าผมเคยเป็นนักเทศน์มา เทศน์เท่าไรไม่สามารถจะทำให้คนมีกำลังใจดีขึ้นมาได้ ไปเมื่อไรคนนั้นก็กินเหล้าอยู่ตามเดิม

นี่พอมานึกมโนมยิทธิเข้าดีจริง ๆ มีหลายคนพอคิดว่าคนที่เขาจะทำได้ ต้องเป็นคนมีศีล & บริสุทธิ์ ท่านผู้นั้นอยากจะทำบ้าง ก็เลิกเหล้าเลิกฝิ่นมาเลย ทำตัวเป็นคนดีตลอดมา และบางคนยังไม่รู้ลีลา ก็มาถึง เอ้า! เขาห้ามกันแบบนี้หรือก็เลยไม่แปลกใจ ทำกับเขาบ้าง ก็เลยพลอยดีกับเขาไปด้วย

เป็นอันว่ามโนมยิทธินี้เป็นแบบฉบับที่ดี เป็นเครื่องเตือนใจ นรกอยู่ที่ไหนรู้จัก และก็รู้ว่าตนเองเคยตกนรกขุมไหนมาบ้าง ใครทำบาปทำชั่วอะไร ตกนรกขุมไหน มีโทษอย่างไรเห็นพบมาเอง เป็นเปรต เป็นอสุรกาย เป็นสัตว์เดรัจฉานเพราะกรรมอะไร ทราบ

และนอกจากนั้นยังรู้เรื่องของคนอื่นด้วย เวลาลงไปนรกอยากจะรู้ว่าใครที่เป็นญาติเป็นพวกเป็นพี่น้องกันมีไหมในนรกขุมนี้ ๆ ต้องการทราบจะพบทันทีและก็จะเรียกมาคุยกันได้

แต่เวลานี้ญาติโยมนี้ฉลาด ผมก็เสียว ๆ เหมือนกัน เสียว ๆ ความสามารถของญาติโยม ท่านไปนรกท่านก็ขอดูพระในนรกอันนี้ขึ้นใจมาก ว่านรกขุมนี้คนที่เคยเป็นพระมีโทษระหว่างความเป็นพระตายแล้วมีไหม ขอดูภาพ เป็นพระเหลืองพริบ ขอดูพระที่เคยรู้จักที่มีชื่อเสียง และเคยรู้จักตัวมีไหม ปราบกฏว่าพบทุกราย

บางรายดีกว่านั้นอีกท่านใช้นาคตั้งสญาณถามพระตรง ถามว่า

"พระองค์นั้นที่ยังไม่ตายนะ เวลานั้นถ้าตายแล้วจะไปสวรรค์หรือนรก...?"

ภาพก็ปรากฏในนรกบ้าง ในสวรรค์บ้าง ที่อื่นบ้าง และขอดูผลการกระทำของท่านผู้นั้นตั้งแต่เริ่มบวชมาทำอะไรบ้าง ปรากฏภาพชัดเหมือนกับดูโทรทัศน์ที่ว่าอย่างนี้ไม่ใช่ตาสี่ตาเขา รู้ คนที่มีปัญญาณะ ที่เรายกย่องสรรเสริญว่า ท่านได้ปริญญาบ้าง ท่านเป็นด็อกเตอร์บ้าง นี่ท่านรู้กันและก็ญาติโยมพุทธบริษัทก็รู้ตาม เวลานั้นเข้าใจเรื่องพระมาก บางคนถึงกับมาถามว่า

"การเรียกรบอบอกบุญเคยทำเป็นประจำ เพราะคนที่บอกชอบกันจะทำอย่างไร...?"

ก็บอกว่า "เป็นกำลังใจของญาติโยม อันนี้มันเรื่องของศรัทธาไม่ได้ห้าม
การให้ทานกับคนที่ไม่มีศีล กับการให้ทานกับคนที่มีศีลบริสุทธิ์ ค่าต่างกันหลาย
แสนเท่า ยิ่งให้ทานกับคนที่มีความบริสุทธิ์ผุดผ่องจะมีค่าสูงมาก"

บางท่านจรรยาเรียบร้อยน่าเลื่อมใสน่าไว้วางใจ แต่ลูกหลานไปดูเข้า
โดดป่องไปอยู่ในอเวจีมหานรก อันนี้เป็นที่น่าภูมิใจ พระพุทธเจ้าทรงประกาศพระ
ศาสนาให้นักบวชปฏิบัติตนเป็นคนดี เป็นปุณฺณียบุคคล เป็นบุคคลที่ชาวบ้านควรบูชา ถ้า
พลาดท่าพลาดทางแบบนี้ ชาวบ้านจะได้เลือกเนื่อนานุญได้ตามชอบใจ ใครอยากได้อ
ขนาดอนก็ทำบุญกับขนาดอน ใครอยากได้นาลุ่มก็หว่านข้าวหว่านพืชกับนาลุ่ม
ใครอยากได้นาดาก็หว่านพืชผลกับนาดิ

และเหมือนกับคนที่อยากได้บุญมาก ก็ทำบุญกับพระที่มีศีล
บริสุทธิ์ มีฌานสมาบัติ เป็นพระอริยะตามขั้นไป

ใครอยากได้นรกไว้เป็นปัจจัยเป็นสมบัติก็ทำบุญกับนักบวชที่ไม่มี
ศีลก็หมดเรื่องราว ให้บรรดาญาติโยมพุทธบริษัทตัดสินใจเอาเอง

แต่ท่านผู้รับฟังอย่าลืมนะ ผมเองก็เสียว ๆ เหมือนกันนะ ผมก็ไม่แน่ใจ
เหมือนกันว่า ผมตายแล้วผมจะลงนรกขุมไหน ท่านทั้งหลายจงอย่าคิดว่าผมเป็นผู้วิเศษ
นะครับ ผมเองก็ต้ออกแต่ก ๆ สงสัยเหมือนกันไอ้ข้าข้างใดข้างหนึ่งมันแห่ลงไปขุมไหน
บ้างหรือเปล่า

ขอท่านทั้งหลายที่รับฟังโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนภิกษุที่รับฟังอย่า
ประมาทในชีวิตอย่าคิดว่าเราดีแล้ว ถือกคติที่องค์สมเด็จพระประทีปแก้วทรงตรัส
ว่า

"อัตตนา โจทยัตตานัง" จงกล่าวโทษใจทความผิดไว้เสมอ เราจะได้ไม่
ผิดต่อไป

เอาละบรรดาท่านทั้งหลายวันนี้บ้ำเรื่องทองพอสสมควร ร่างกายก็ยังไม่ดี
สัญญาณบอกเวลาหมดแล้วนี่ขอลาก่อน ขอความสุขสวัสดิ์พิพัฒนามงคลสมบูรณพูนผล
จงมีแต่บรรดาท่านพุทธศาสนิกชนทุกท่าน

สวัสดิ์